

‘De Curaçaose Trust’

College 2 – Introductie Curaçaose Trust

Mr. K. Frielink

University of Curaçao

Dinsdag 1 november 2016 van 19.00 - 21.00 uur

1. Inleiding

De trust is geregeld in Titel 6 van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek en maakt dus onderdeel uit van het vermogensrecht. De trust is géén rechtspersoon en daarom niet geregeld in Boek 2 BW en de trust is evenmin een overeenkomst en daarom niet geregeld in Boek 6 BW. In Curaçao is de trust ingevoerd op 1 januari 2012. Een nagenoeg gelijklopende regeling is in St. Maarten ingevoerd op 1 april 2014. Hetgeen in deze colleges wordt opgemerkt over de Curaçaose trust geldt dus evenzeer voor die van St. Maarten. Aruba, Nederland en de BES-eilanden hebben geen trustwetgeving.

In het allereerste artikel (art. 3:126 BW) is bepaald dat de regeling inzake de trust onverlet laat hetgeen is bepaald in de *Landsverordening toezicht trustwezen*. Die landsverordening is een toezichtswet die ziet op de zogeheten trustkantoren: professionele dienstverleners die management-, administratieve en andere diensten aanbieden. Om als binnen Curaçao wonende of gevestigde trustee te kunnen optreden van een trust die kwalificeert als buitengaats onderneming dient men ingevolge deze landsverordening over een vergunning dan wel ontheffing van de Centrale Bank van Curaçao en Sint Maarten te beschikken.

Het heeft decennia geduurd voordat de Curaçaose trust werd geïntroduceerd. Een eerste ontwerp dateert uit 1955. Dit ontwerp is in 1962 verder uitgewerkt. In 1975 is een nieuw voorstel gedaan. Vervolgens is, toen de Nederlandse Antillen nog bestonden, op 13 maart 2002 een ontwerp met bijbehorende memorie van toelichting aan de toenmalige Staten aangeboden. Het ontwerp heeft de eindstreep niet gehaald en het Land de Nederlandse Antillen bestaat ingaande 10 oktober 2010 niet meer. In het kader van een toen reeds lopend project inzake het aanpassen en aanvullen van de acht boeken van het Burgerlijk Wetboek – dat voor 10 oktober 2010 zijn beslag had moeten krijgen - is de trust meegenomen.

De wettelijke regeling is voor een belangrijk deel regelend recht. Tenzij uit specifieke artikelen van de wet anders blijkt, kan daarvan dus worden afgeweken.

2. Aard van de trust

Waar het bij de Curaçaose trust om gaat wordt kernachtig weergegeven in art. 3:127 lid 1 BW: *“Voor de toepassing van deze titel heeft de term trust het oog op de rechtsbetrekkingen die bij rechtshandeling onder de levenden of terzake des doods in het leven worden geroepen door een persoon, de insteller, wanneer een trustee rechthebbende op goederen is of wordt ten behoeve van een begunstigde of voor een bepaald doel.”*

De eerste (rechts)persoon die moet worden genoemd is de insteller. De insteller heeft bepaalde goederen¹ (gelden, zaken, rechten) die hij bij leven of terzake des doods (testament) overdraagt aan een andere (rechts)persoon, de zogeheten trustee.² De trustee wordt derhalve de rechthebbende ten aanzien van die goederen, zij het dat sprake is van een afgescheiden vermogen; er wordt in dat verband wel gezegd dat de trustee fiduciair eigenaar wordt³ of dat sprake is van eigendom ten titel van beheer met externe werking. Omdat die goederen – we zullen hierna ook over trustfonds of trustgoederen spreken – een afgescheiden vermogen vormen, maken ze geen deel uit van het (eigen) vermogen van de trustee (art. 3:127 lid 2 onder a. BW). De trustee wordt dus niet ‘verrijkt’ op het moment dat hij rechthebbende wordt (al zal hij één van de begunstigten kunnen zijn en zal ook de vergoeding voor zijn werkzaamheden ten laste van de – vruchten van de – trustgoederen komen). Overigens kunnen goederen ook in, wat wel wordt genoemd, ‘economische eigendom’ aan de trustee worden overgedragen: denk aan de eigenaar van een stuk landbouwgrond die een vruchtgebruik ten gunste van de trustee vestigt, die dit recht verwerft ten behoeve van een of meer begunstigten en/of voor een of meer bepaalde doelen.

Terzijde wijs ik nog op art. 2:85 BW. Daarin is bepaald dat een verbintenis strekkende tot overdracht van een goed voor een bepaalde tijd, wordt aangemerkt als een verbintenis tot vestiging van een vruchtgebruik op het goed voor de gestelde tijd, en dat een verbintenis strekkende tot overdracht van een goed onder opschortende tijdsbepaling, wordt aangemerkt als een verbintenis tot onmiddellijke overdracht van het goed met gelijktijdige vestiging van een vruchtgebruik van de vervreemder op het goed voor de gestelde tijd.

¹ Het kan daarbij ook gaan om goederen buiten Curaçao.

² De trustee duid ik ook wel aan met ‘beheerder’, zij het een die ook beschikkingshandelingen mag verrichten. De trustee zou ook als ‘bestuurder’ (van de trustgoederen) kunnen worden aangeduid, zolang men maar in het oog houdt dat zijn functie wezenlijk verschilt van een bestuurder van een rechtspersoon.

³ In Curaçao en St. Maarten bestaat geen fiduciaverbod: in artikel 3:84 BW is, anders dan in Nederland, de eigendom tot zekerheid als geldige rechtsfiguur niet uitgesloten. In Nederland is in art. 3:84 lid 3 BW-NL opgenomen: *“Een rechtshandeling die ten doel heeft een goed over te dragen tot zekerheid of die de strekking mist het goed na de overdracht in het vermogen van de verkrijger te doen vallen, is geen geldige titel van overdracht van dat goed.”* Zie wat de Nederlandse financiëlezekerheidsovereenkomsten betreft de art. 7:51 e.v. BW-NL.

Wanneer als gevolg van het door de insteller in trustverband brengen van (een deel van) zijn goederen (en dat zijn verhaalsobjecten), zijn schuldeisers zijn benadeeld, kunnen deze daartegen met een actio Pauliana opkomen (art. 3:45 t/m 3:48 BW), zij het niet buitengerechtelijk (art. 3:128 BW).

Een trust kan worden ingesteld ten behoeve van één of meer (bepaalbare) begunstigden en/of één of meer (bepaalbare) doelen. Wat betreft de begunstigden kunnen ook nog niet bestaande natuurlijke personen of rechtspersonen begunstigde zijn, mits voldoende bepaalbaar (art. 3:153 lid 1 BW). De insteller kan ook zichzelf als (mede)begunstigde aanwijzen (art. 3:153 lid 2 BW).

Naast het afgescheiden vermogen noemt de wet als kenmerken van de trust dat de trustee de rechthebbende is op de trustgoederen (dus bijvoorbeeld eigenaar van de daartoe behorende zaken), en dat de trustee de bevoegdheid en de plicht heeft om de trustgoederen (het trustfonds) te besturen en daarvan rekening en verantwoording af te leggen (art. 3:127 lid 2 onder b. en c. BW). De trustee komt in het volgende college nader aan de orde.

Verder is in de wet bepaald dat het niet noodzakelijkerwijs onverenigbaar is met het bestaan van de trust, dat de insteller zich bepaalde rechten en bevoegdheden heeft voorbehouden of dat de trustee bepaalde rechten als begunstigde heeft (art. 3:127 lid 3 BW).⁴ Zo kan de trustee één van de begunstigden zijn, maar niet de enige (art. 3:134 lid 3 BW). Verder valt te denken aan de mogelijkheid dat de insteller in de trustakte de bevoegdheid krijgt om de trust onder bepaalde voorwaarden te herroepen (art. 3:132 BW).

In de trustakte kan worden bepaald dat, en onder welke voorwaarden, er één of meer protectors zullen zijn (art. 3:147 lid 1 BW). Een protector is een toezichthouder, enigszins vergelijkbaar met een commissaris. Dat blijkt ook uit zijn verplichtingen en bevoegdheden (art. 3:149 BW). Zo kunnen bijvoorbeeld bepaalde besluiten die de trustee wil nemen aan voorafgaande goedkeuring van de protector zijn onderworpen. Een protector kan wel een begunstigde zijn, maar niet de enige (art. 3:148 lid 2 BW).

Het *doel* van de trust mag niet in strijd zijn met dwingende wetsbepalingen, de goede zeden of de openbare orde (art. 3:130 lid 5 BW). Een trust die wordt ingesteld met als doel het ontduiken van belastingen of voor de financiering van illegale activiteiten is niet toegestaan. Blijkt de trust deze activiteiten niet tot doel te hebben, maar vinden ze desondanks plaats, dan kan het openbaar

⁴ Deze bepaling is ontleend aan art. 2 van het Verdrag inzake het recht dat toepasselijk is op trusts en inzake de erkenning van trusts ('s-Gravenhage 1 juli 1985). Ik vraag mij af of lid 3 niet beter anders had kunnen luiden, aangezien de huidige tekst onnodig vragen oproept. Wat betekent “niet noodzakelijkerwijs onverenigbaar”? Er worden kennelijk grenzen gesteld, maar niet duidelijk is welke dat zijn. Zie verder W.J. Zwolve, ‘*You can’t have your cake and eat it*’. Art. 3:84 lid 3 BW als kernbepaling van toekomstig Nederlands trustrecht, Rechtsgeleerd Magazijn THEMIS (4) 2015, p. 143-146.

ministerie de ontbinding van de trust verzoeken in het belang van de openbare orde (art. 3:159 lid 1 onder a. BW).

3. Het instellen van de trust

Een trust kan alleen bij notariële akte worden ingesteld (de trustakte).⁵ Het kan daarbij ook gaan om een uiterste wil bij notariële akte, ofwel om een testament (art. 3:130 lid 1 BW). In Curaçao moet het gaan om een akte verleden voor of ten overstaan van een Curaçaose notaris (art. 3:129 lid 1 BW) en in St. Maarten om een notaris aldaar.

In de trustakte moet minimaal zijn opgenomen (a) wie de begunstigde is of voor welk doel de trust wordt ingesteld; (b) de benoeming van minimaal één in Curaçao gevestigde of woonachtige trustee én de aanvaarding van die benoeming; (c) een voorziening waarmee wordt voorkomen dat er geen in Curaçao gevestigde of woonachtige trustee zal zijn; (d) de omschrijving van de goederen die in trustverband worden gebracht; en (e) de benaming van de trust, met het woord trust als onderdeel daarvan (art. 3:130 lid 3 BW).

De Centrale Bank van Curaçao en St. Maarten kan ontheffing verlenen van de verplichting om een *lokaal gevestigde of woonachtige trustee* te benoemen en van de verplichting om in de trustakte een voorziening op te nemen om te voorkomen dat een *dergelijke* trustee komt te ontbreken (art. 3:130 lid 4 BW). Het is echter verstandig ook in geval van een ontheffing in de trustakte een voorziening op te nemen waarmee wordt voorkomen dat er in het geheel geen trustee zal zijn, al zal uiteindelijk de rechter een trustee kunnen benoemen (art. 3:144 lid 7 BW).

De overdracht van goederen aan de trustee hoeft niet bij de trustakte te geschieden. De goederen kunnen zelfs al, vooruitlopend op de trustakte, door de insteller (of door een derde) aan de toekomstige trustee zijn geleverd. Het onderwerp overdracht komt in het vijfde college nader aan de orde. Er bestaat onzekerheid over de vraag of een overdracht nodig is voor de verkrijging van het trustvermogen door de initiële trustee en ook door de insteller die zich zelf tot trustee maakt (“declaration of trust”) in hoedanigheid van trustee. Er ligt al sinds juli 2015 een ontwerp tot wijziging van de wet klaar. In het voorgestelde, nieuwe vierde lid van artikel 3:127 BW wordt aan die onzekerheid een einde gemaakt. Bepaald wordt dat, afgezien van opvolging en toetreding, voor de verkrijging van het trustvermogen een overdracht (of vestiging of afstand) nodig is.

Wijziging van de trustbepalingen en herroeping van de trust (*revocable trust*) zijn slechts mogelijk onder de omstandigheden vermeld en door een persoon daartoe aangewezen in de trustakte (art. 3:132 lid 1 BW). Een wijziging of herroeping geschiedt bij notariële akte (art. 3:132 lid 2 BW).

⁵ Kleven er gebreken aan de trust dan kan de rechter op verzoek de als trustee fungerende persoon veroordelen tot het verrichten wat nodig is voor een geldige instelling van de trust (art. 3:131 BW).

De rechter kan op verzoek ingrijpen in geval de omstandigheden daartoe dwingen. In geval door (i) onvoorziene omstandigheden aan de (ii) kennelijke bedoeling van de insteller in een (iii) naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid (iv) onaanvaardbare mate afbreuk wordt gedaan, kan de rechter in eerste aanleg, op verzoek van een belanghebbende of het openbaar ministerie, de trustbepalingen buiten toepassing laten of deze wijzigen. Aan een wijziging kan geheel of gedeeltelijk terugwerkende kracht worden verleend (art. 3:133 lid 1 BW). De bewoordingen van de wet nopen de rechter tot terughoudendheid.

De notaris die de trustakte heeft verleden is verplicht de trust in te schrijven in het handelsregister van de Kamer van Koophandel. De namen van de insteller en de begunstigden hoeven niet te worden ingeschreven. Wordt de trustakte gewijzigd dan is hij verplicht de datum van wijziging en, voor zover relevant, de gewijzigde gegevens in te schrijven (art. 3:161 lid 1 BW). De notaris te wien overstaan de trust wordt herroepen is verplicht de herroeping in te schrijven (art. 3:161 lid 2 BW). In geval de trust anders eindigt dan door herroeping ten overstaan van de notaris of door de rechter, dan is de laatst fungerende trustee verplicht daarvan mededeling te doen aan de Kamer van Koophandel (art. 3:161 lid 3 BW).

Een rechtshandeling waarbij de trustee goederen heeft verkregen, met inbegrip van een verklaring van de insteller waarbij deze zelf trustee wordt ten aanzien van de goederen, kan slechts door een rechterlijke uitspraak worden vernietigd (art. 3:128 BW). Met dit artikel wordt de mogelijkheid van een buitengerechtelijke vernietiging uitgesloten.

4. Het einde van de trust

Er geldt geen maximale duur voor het bestaan van een trust. De trust kan wel voor een bepaalde periode worden ingesteld (art. 3:159 lid 1 BW). In de wet is verder bepaald dat de trust eindigt door de vervulling van een ontbindende voorwaarde, door het bereiken van het doel waarvoor de trust is ingesteld zonder dat de trustakte daarvoor een voorziening bevat.

Ook worden genoemd (i) het geheel ontbreken van trustgoederen ingeval niet te verwachten is dat hierin binnen afzienbare tijd verandering komt, (ii) in geval er geen begunstigden meer zijn of deze allen schriftelijk afstand van hun aanspraken hebben gedaan, (iii) in geval de trustee de enige begunstigde wordt of (iv) door ontbinding door de rechter op verzoek van het openbaar ministerie op de grond dat aan de trust gebreken kleven of in het belang van de openbare orde.

Afgezien van het geval dat er geen trustgoederen meer zijn en het geval dat de trustee de enige begunstigde wordt, moet de trustee bij zijn eindrekening en verantwoording alle trustgoederen, overeenkomstig de voor elk van die goederen geldende regels, overdragen aan degene die daartoe in de trustakte is aangewezen (dat kan ook de insteller zijn) en bij gebreke van zodanige aanwijzing, aan de insteller of zijn rechtsopvolgers onder algemene titel. Ingeval ook deze ontbreken, dient de eindrekening en verantwoording te worden afgelegd aan de Centrale Bank

van Curaçao en Sint Maarten en dienen de overblijvende goederen te worden verkocht, met afdracht van de opbrengst daarvan aan het Land Curaçao (art. 3:160 BW).

In art. 3:137 lid 3 BW is vastgelegd dat de trustee verplicht is, *tenzij* in de trustakte anders is bepaald, om *jaarlijks* alsmede bij het *einde* van de trust, aan de begunstigde rekening en verantwoording af te leggen over zijn bestuur. De wet laat het kennelijk toe dat de trustee volledig wordt ontheven van de verplichting om rekening en verantwoording af te leggen. De MvT bij dit artikel wijst ook in die richting. Niet geheel duidelijk is hoe deze bepaling zich verhoudt tot art. 3:127 lid 2 onder c. BW. Bovendien wordt in art. 3:160 BW, waarin het gaat over de gevolgen van het einde van de trust, gesproken over een door de trustee af te leggen “eindrekening en verantwoording”. In de MvT staat echter dat het hier gaat om een artikel van regelend recht dat “*bepaalt wat er na het einde van de trust met het trustvermogen dient te gebeuren en aan wie rekening en verantwoording moet worden afgelegd.*” Van deze bepaling kan dus in de trustakte worden afgeweken. De vraag is echter of in de trustakte ook kan worden bepaald dat bij het ontbreken van één of meer personen aan wie de trustgoederen kunnen worden overgedragen, door de trustee géén rekening en verantwoording aan de Centrale Bank van Curaçao en Sint Maarten is verschuldigd. Het gebruik van het woord ‘dient’ lijkt daarvoor niet direct een basis te verschaffen.

5. Afgescheiden vermogen

We zagen al dat de goederen die het trustfonds vormen een afgescheiden vermogen vormen en geen deel zijn van het (eigen) vermogen van de trustee, maar evenmin deel zijn van andere trustfondsen ten aanzien waarvan de trustee rechthebbende is. Een trustee kan dus rechthebbende zijn van meerdere trustfondsen, die elk – ten opzichte van elkaar en ten opzichte van het (eigen) vermogen van de trustee - een afgescheiden vermogen vormen.

Het trustfonds is een afgescheiden vermogen op grond van de wet. Een van de taken van de trustee is dan ook de verplichting het trustfonds afgescheiden te houden van elk ander trustfonds waarover hij het bestuur voert en van zijn niet aan een trust onderworpen vermogen (art. 3:137 lid 1 BW). Dit is een belangrijke verplichting om te voorkomen dat er vermenging ontstaat, bijvoorbeeld van trustgoederen met het eigen vermogen van de trustee.

Wat betreft de mogelijkheid voor een schuldeiser tot verhaal van zijn vordering, bepaalt art. 3:276 BW dwingend dat een schuldeiser zijn vordering op alle goederen van de schuldenaar kan verhalen, *tenzij* de wet of een overeenkomst anders bepaalt. Het uitgangspunt is dus dat een schuldenaar met al zijn goederen instaat voor de nakoming van al zijn schulden. In beginsel staan alle goederen waartoe een (rechts)persoon gerechtigd is ter beschikking van verhaal door diens schuldeisers en hebben deze een gelijk recht om uit de opbrengst daarvan te worden voldaan (art. 3:277 lid 1 BW).

Een wettelijke bepaling inzake afgescheiden vermogen treffen we bijvoorbeeld aan bij de personenvennootschap. In art. 7:806 lid 1 BW is bepaald dat een vennoot niet kan beschikken over zijn aandeel in een bepaald tot de vennootschappelijke gemeenschap behorend goed noch, behoudens in geval van overdracht van zijn aandeel bij zijn opvolging als vennoot of in geval van overdracht van een aandeel aan een toetredende vennoot, over zijn aandeel in die gemeenschap. Zijn privé-schuldeisers kunnen een dergelijk aandeel niet uitwinnen. Verdeling van die gemeenschap kan niet worden gevorderd. In art. 7:806 lid 2 BW is verder bepaald dat tot de vennootschappelijke gemeenschap behorende schulden op de goederen van die gemeenschap kunnen worden verhaald, ook al zijn na het ontstaan van die schulden vennoten uitgetreden, toegetreden of opgevolgd. Er wordt hier over een ‘vennootschappelijke gemeenschap’ gesproken, waarmee een afgescheiden vermogen wordt bedoeld. Dit houdt in dat schuldeisers van de personenvennootschap (die ook wel zaakschuldeisers worden genoemd) met betrekking tot de vennootschappelijke gemeenschap voorrang hebben boven de privé-schuldeisers van de vennoten. De privé-schuldeisers van een vennootschap kunnen zich niet op die gemeenschap verhalen.

Bij de trust is dus ook sprake van een afgescheiden vermogen, waarop de privé-schuldeisers van de trustee zich niet kunnen verhalen (art. 3:155 lid 3 BW). Gaat een trustee failliet dan valt het trustfonds niet in zijn failliete boedel. Is de trustee een natuurlijke persoon dat valt het trustfonds niet in enige huwelijksgoederengemeenschap waarin hij gehuwd is noch in zijn nalatenschap. Als gezegd kan misbruik door benadeelde schuldeisers van de insteller met behulp van (bijvoorbeeld) de actio Pauliana (maar niet buitengerechtelijk) worden bestreden of door het openbaar ministerie in het belang van de openbare orde (art. 3:159 lid 1 onder e. BW).

6. Verschillen tussen de trust enerzijds en de stichting en SPF anderzijds

Zoals we later nog zullen zien kan de trust worden gebruikt voor doelen waarvoor de stichting en/of de stichting particulier fonds (SPF) veelal ook (kunnen) worden gebruikt. Het is daarom nuttig stil te staan bij enkele verschillen tussen deze rechtsvormen.

Een in het oog springend verschil is dat de stichting en de SPF rechtspersonen (rechtssubjecten) zijn, ofwel zelfstandige dragers van rechten en verplichtingen. De trust is geen rechtspersoon: bij de trust draait het om rechtsbetrekkingen. Een trust wordt dan ook niet opgericht, maar ingesteld. Een trust is, zoals gezegd, ook geen overeenkomst, en wordt dus niet aangegaan of gesloten. Voor zowel de stichting, de SPF als de trust geldt dat de oprichting respectievelijk instelling geschiedt bij notariële akte. In alle gevallen is dus tussenkomst van de notaris vereist, en als er geen door de notaris (of diens plaatsvervanger) ondertekende akte is dan is er ook niets tot stand gekomen (zie voor de trust art. 3:130 lid 2 BW).

Bij een gewone stichting mag het *doel* niet inhouden het doen van uitkeringen aan haar oprichter(s) noch aan degenen die deel uitmaken van haar organen (uitkeringsverbod), met uitzondering van pensioenuitkeringen. Het doel mag wel inhouden het doen van uitkeringen aan

anderen op voorwaarde dat de uitkeringen een ideële of sociale strekking hebben (art. 2:50 lid 4 BW). Voor de SPF gelden deze beperkingen niet. Bij de trust kan de insteller tot de begunstigden behoren en zelfs de enige begunstigde zijn⁶ (art. 3:153 lid 2 BW); de trustee kan eveneens begunstigde zijn, zolang hij maar niet de enige begunstigde is (art. 3:134 lid 3 BW). Het doel waarvoor een trust wordt ingesteld wordt in beginsel slechts begrensd door dwingende wetsbepalingen, de goede zeden en de openbare orde (art. 3:130 lid 5 BW).

Als de trustee rechthebbende ten aanzien van goederen wordt ten behoeve van een begunstigde en/of voor een bepaald doel (goederen die dus in trustverband worden gebracht) dan ontstaat een afgescheiden vermogen: er treedt geen vermenging op met het eigen vermogen van de trustee of met andere trustfondsen van de trustee. Een stichting en een SPF zijn rechtspersonen en die hebben (geen afgescheiden maar) een eigen vermogen: worden zij rechthebbende van goederen dan gaan die goederen dus deel uitmaken van hun eigen vermogen (en worden met die goederen ‘vermengd’).

Een stichting en een SPF⁷ kunnen zich (in beginsel) omzetten in een andere rechtsvorm (art. 2:300 BW) en zelfs in een buitenlandse rechtspersoon (art. 2:306 BW). Voor de trust geldt dat niet: een trust is geen rechtspersoon, maar wordt gekenmerkt door een rechtsbetrekking die in het leven is geroepen. Een stichting en SPF kunnen partij zijn bij een juridische fusie of splitsing; voor een trust geldt dat niet.

De stichting en de SPF zijn onderworpen aan de administratie- en jaarrekeningplicht van art. 2:15 BW, zij het dat de wet niet de verplichting oplegt die administratie binnen Curaçao te voeren. Voor zover de stichting en de SPF een bedrijf uitoefenen zijn zij evenzeer onderworpen aan de administratieplicht van art. 3:15i BW. Dat laatste geldt ook voor de trustee in geval een bedrijf onderdeel van het trustfonds uitmaakt. De trustee moet over het door hem gevoerde beheer rekening en verantwoording afleggen, tenzij in de trustakte anders is bepaald (art. 3:127 lid 2 onder c. en art. 3:137 lid 3 BW). Ten aanzien van elk trustfonds moet de trustee binnen Curaçao⁸ een afzonderlijke administratie voeren; de administratie van een beleggingstrust kan ook buiten Curaçao worden gevoerd (art. 3:137 lid 2 BW). Dat laatste hangt samen met het feit dat die administraties doorgaans zeer complex zijn en (bijvoorbeeld voor het frequent berekenen van de Net Asset Value) bijzondere expertise vereisen.

* * * * *

⁶ Dat de insteller ook de enige begunstigde kan zijn kan worden afgeleid uit de MvT bij art. 3:153 BW waar staat: “Indien de overdracht in trust ten behoeve of mede ten behoeve van de insteller...”.

⁷ Art. 2:50 lid 2 BW: “Waar in de wet gesproken wordt van stichting geldt de bepaling eveneens voor de stichting particulier fonds, tenzij het tegendeel blijkt.” Uit de regelingen inzake omzetting, fusie en splitsing blijkt niet van zulk een tegendeel.

⁸ Het gaat er om dat de eindadministratie binnen Curaçao wordt gevoerd. Deze bepaling houdt geen verbod in om delen van de administratie elders te voeren, bijvoorbeeld daar waar (een deel van) het trustfonds zich bevindt.